

KOMUNIJA

 ...mano gerklėje, nuo keleto, penkiolikos tarnavimų Arizonoje. Turėjome nuostabų laiką. Viešpats Jėzus tiesiog mus ypatingai, gausiai palaimino. Jie stengėsi šiek tiek pasinaudoti Viešpaties strategija, aš tikiu, kad tai būtų teisingas būdas išreikšti tai, pirmiausia ateiti ir ryžtingai imtis situacijos. Aš atvykau keliomis dienomis anksčiau, surengiau dešimt ar dvylika tarnavimų visose pagrindinėse didelėse bažnyčiose visame Fenikse, Sunnyslope ir Tempe, ir Mesoje, ir kitur ten, ir tarsi ryžtingai ėmiausi visko aplinkui, o paskui pravedžiau penkis vakarus trukusį suvažiavimą. Ir tai buvo didžiausias suvažiavimas, kurį mes turėjome Šiaurės Amerikoje. Jis buvo didingas. Didžiausi pusryčiai, taip pat ir—ir banketas tą vakarą.

² Aš tiesiog negaliu pasakyti, kiek iš jų gavo Šventąją Dvasią. Tai buvo—tai buvo nuostabu, kiek daug žmonių gavo Šventąją Dvasią ir kiek daug buvo išgydytų ir—ir išgelbėtų, tai—tai tiesiog nuostabu. Taigi mes esame dėkingi Dievui, kai matome, kaip laikas eina į priekį. Atvyko daug didžiųjų vyrų. Vienas iš . . .

³ Tai broliui Nevilui bus labai naudinga. Aš mačiau presbiterionų tarnautoją, iš didžiausio Presbiterionų koledžo . . . šioje šalyje, šokantį Dvasioje. O, tai bent, tai buvo tikrai kažkas, jis gavo Šventąją Dvasią. Ir tuomet jis man pasakė, jis pasakė: „Aš turiu vieną iš jūsų garsajuosčių“. Tarė: „Ji nebuvo labai gera“. Ir pasakė: „Tai tiesiog šiek tiek šokiruojanti, bet, - pasakė, - aš nunešiau ją tiesiai į savo koledžą ir užleidau ją“. Ir pasakė . . . Būdamas didis psichologas, jis visus juos nutildė. „Na, bet kuriuo atveju, jie turėjo galimybę tai išgirsti vieną kartą“, - jis pasakė. Ir jis pasakė, kad turėjo . . .

⁴ Jis pasakojo, kad, gavęs Šventąją Dvasią, pradėjo šokti Dvasioje savo bažnyčioje, ir jie paklausė: „Gerbiamasis, kada jūs mokysite naujo žingsnio?“

⁵ Jis atsakė: „Kai mano susirinkimas išmoks šitą“. Pagalvojau, kad tai buvo gana miela, žinote, presbiterionų hierarchija, taip, pasakė: „Kai mano susirinkimas išmoks šitą“. Taigi, tai geras dalykas. Tiesiog kaip mažas kūdikis, dar visai naujutėlis, ir vis dėlto jis buvo . . . Na, jūs žinote, koks jis turėjo būti, būdamas psichologijos profesorius didžiausiame presbiterionų koledže Bostone, na, tai Jungtinėse Valstijose.

⁶ Aš mačiau kaip vienas iš Mayo širdies chirurgų skelbė Evangeliją Dvasioje ir kalbėjo kalbomis. O, tai bent! Mačiau kitą specialistą, kuris buvo Septintos dienos adventistas, iš . . . Jis taip pat buvo širdies ir gerklės specialistas, ir jis, pagyvenęs vyras, gavo Šventosios Dvasios krikštą. Jis gavo Ją. Vieną vakarą kieme aš uždėjau ant jo rankas ir jis gavo Šventąją Dvasią. Taigi

mes . . . tiesiog esame dėkingi už daugybę dalykų, kuriuos padarė mūsų Viešpats ir ypač matydami tai šiuo metu.

⁷ Tuomet aš paklausiau jų: „Ar jūs suvokiate, kokia tai yra valanda, kai mieganti mergelė pradeda prašyti aliejaus?“ Buvo metas, kai atėjo Jaunikis, ir žmonės, kurie buvo pasiruošę, įėjo. O, aš taip džiaugiuosi žinodamas, kad mes gyvename čia šiomis paskutinėmis dienomis. Suprantate? Aš tikiu, kad mes gyvename viename iš nuostabiausių laikų, kokį tik pasaulis kada nors pažinojo, kaip tik Viešpaties Atėjimo išvakarėse. Argi tai ne nuostabu? Pagalvokite, dabar bet kuriuo metu beveik visas Raštas jau išsipildęs! Taigi mes laukiame Jo bet kurią akimirką. Ir mes turėtume gyventi su tokiais lūkesčiais, kad tai tiesiog gali įvykti bet kuriuo metu. Būkite maldoje, pasiruošę!

⁸ Savo asmeniniuose pokalbiuose šiandien, viename, aš sutikau misionierę iš Formosos, šaunią moterį, kuriai septyniasdešimt treji metai, o ji atrodė maždaug keturiasdešimt penkerių. Ir ji vis dar panelė, ir, matyt, buvo graži jauna mergina. Ji pasakojo, kad buvo užaugusi krikščioniškuose namuose, kur „taip“ reiškė taip, o „ne“ reiškė ne. Ir ji užaugo pagal šį griežtą mokymą. Ir ji pasakė: „Broli Branhamai, būdama maždaug, o, - pasakė, - maždaug aštuonių metų, aš galvoju, kad atidaviau savo gyvenimą Viešpačiui Jėzui“. Ji pasakė: „Maždaug dvylikos metų buvau įkalbėta vieno denominacijos tarnautojo, kad aš turiu gauti antrąjį palaiminimą, - ir tarė, - ir buvau baisiai apgauta“. Bet ji pasakė: „Maždaug septyniolikos metų, aš tikrai gavau Šventąją Dvasią“. Dabar ji grįžo čia ir bando pažadinti kai kurias miegančias baptistų bažnyčias. Ji pasakė, kad jei—jei yra kas nors, kas, jos manymu, yra „miręs“, ji pati yra baptistė, ji pasakė: „tai šios mirusios baptistų bažnyčios čia“. Ji pavadino jas „morgais“.

⁹ Aš pasakiau: „Na, manau, kai jūs esate mūšio fronto linijoje. . .“ Aš manau, dabar ji. . . Tik pagalvokite, man penkiasdešimt dveji, ji buvo misionierė dar prieš man gimstant. Ir tuomet aš maniau, kad esu jau per senas, jog galėčiau vykti į misijas. Ir aš galvoju: „Tai bent, atleisk man, Viešpatie“.

¹⁰ Ir ji, puiki, tokia pat šviesi ir nuostabi, kokia tik gali būti. Ir paskui pakeliui pasakojo man išgyvenimus ir kaip reikėjo Evangelijos Formozoje ir—ir Kinijoje, ir Japonijoje, ir taip toliau. Taigi jie išsiuntė ją atgal, iš veiklos, pasakė: „Jūs negalite daugiau darbuotis misijose, kai jums virš septyniasdešimt, žinote“. Taigi jie išsiuntė ją atgal. Bet ji nesiruošia nusiraminti, ji keliauja į visus tuos baptistų suvažiavimus. Ir ji pasakė: „Bili Graham, - pasakė, - tai, koku būdu jis nešė baptistų žinią, buvo skolingas baptistų bažnyčiai“. Pasakė: „Jis nevedė jų pakankamai toli, kad gautų Šventąją Dvasią“, - ji pasakė. O, sese, jūs toliau laikykitės to. Viskas gerai. Ji pasakė, kad tie kinai, esantys ten, pasakė, jog neleistų jiems tiesiog eiti ir sakyti: „Mes tikime Jėzų Kristų“. Pasakė: „Tai buvo gerai“, - bet pasakė, kad

ji liepė jiems ten pasilikti, kol kažkas įvyks, ir tuomet jie tampa tikrais krikščionimis.

¹¹ Aš pasakiau: „Štai tokiu būdu, sese. Tiesiog pasakykite jiems, te jie pasilieka, kol kažkas įvyks“.

¹² Kas jei apaštalai būtų pasakę, taigi, po devynių dienų: „Mes tikime, kad mes Ją gavome, suprantate, tiesiog priimkime Ją tikėjimu ir toliau tęskime savo darbą“? Suprantate, tai niekada nebūtų pavykę. Jie laukė ten, kol jie žinojo, kad kažkas įvyko. Ir štai kokia šiandien mūsų problema, kad mes nepasiliekame pakankamai ilgai. Na, štai kodėl, po to mes tiesiog galime gyventi bet kokios rūšies gyvenimą, daryti bet ką, mūsų tai netrikdo, nes mes nepasiliekame ten pakankamai ilgai. Šiandien mes viduje, rytoj mes išorėje, ir *tu*o būdu, ir *anuo* būdu. Jeigu pasiliktumėte pakankamai ilgai, kol jūs įeinatė ir uždaromė už savęs duris, tuomet jūs pasiliekatė ten. Jūs esatė užantspauduotas iki savo atpirkimo dienos. Aš taip džiaugiuosi tuo.

¹³ Ir kaip aš sakiau, mes puikiai praleidomė laiką Finikse ir visame slėnyje, ir daugelis krikščionių ten, daugelis iš jų laikosi iš visų jėgų.

¹⁴ Aš užlipau į Pietų kalną, žmona ten ir aš. Vieną dieną, kai draugai, mano brolis Dokas, pasiliko su dviem mergaitėmis, ir—ir brolis ir sesuo Vud pasiliko su berniuku, mes su žmona turėjome antrą medaus mėnesį. Ir ji tarė: „Bili, žinai, šis buvo labiau panašus į medaus mėnesį nei pirmasis“. Ji pasakė: „Kai mes pirmą kartą vykomė į medaus mėnesį, vienintelis dalykas, kurį aš dariau, tai sėdėjau stovykloje ir laukiau, kol tu grįši iš medžioklės“, - ji pasakė.

¹⁵ Aš panaudojau nedidelę strategiją, žinote. Pagalvojau: „Na, taigi, aš neturiu daug pinigų“. Sukaupiau pinigų kepimo miltelių skardinėje, tiek, kad galėčiau išvykti į medžioklę, ir taigi tą rudenį ketinau vesti. Taigi, aš pagalvojau: „Tiesiog padarysiu viską kartu“, žinote. Ir—ir kol aš išsiruošiau į medžioklę, tai buvo medaus mėnuo, žinote, ir taigi mes sujungėme tai. Bet ši kartą mes sumokėjome už tai ir tikrai išvykome, ir, na, turėjome puikų laiką.

¹⁶ Ir daugelis iš jų atvyko iš šios bažnyčios čia. Aš tikiu, kad brolis Sothman, jo šeima ten gale, ir brolis Tomas Simpson ir kiti, ir brolis Maguire, ir visi mes turėjome nuostabų laiką Viešpatyje.

¹⁷ Ir taip mes pakilomė į Pietų kalną, kuris yra tiesiai į pietus nuo Finikso ir pasitraukėme nuo to spaudimo. Mh! Spaudimas šiuolaikiniame mieste! Nenuostabu, kai žemėje pradėjo daugėti žmonių, atsirado nuodėmė ir smurtas. Ir aš pažvelgiau ten, ir sėdėdami ten aukštai, mes galėjome matyti Fenikso slėnį, aš pasakiau žmonai: „Įdomu, kiek kartų, nuo to laiko, kai mes sėdime čia šias penkiolika minučių, Viešpaties Vardas tame mieste buvo ištartas veltui?“ Hmm?

¹⁸ Maždaug, na, didmiesčio teritorijoje, imant Tempę ir—ir Saulėtajį Slėnį, ir aplink ten, aš manau, kad tame slėnyje yra apie milijoną žmonių. Aš pasakiau: „Prieš tris šimtus metų čia nebuvo nieko, išskyrus tik kaktusus ir kojotus. Ir tikriausiai, Viešpaties akyse, būtų geriau, jei taip ir būtų likę“. Teisingai. Nors jie ten ir pastatė didingą—didingą miestą, puikius namus ir taip toliau, tai gražu. Bet būtų puiku, būtų daug geriau, jei vyrai ir moterys vaikščiotų gatvėmis iškėlę rankas į viršų, šlovindami Dievą ir dėkodami Jam. Tačiau vietoj to jie keikiasi, barasi, girtauja. Tiesiog leiskite įeiti civilizacijai, ir nedorybės čia.

¹⁹ Aš tariau: „Kiek daug svetimavimo atvejų buvo įvykdyta praėjusį vakarą, praėjusią naktį šiame mieste! Kiek daug girtaujama! Kiek namų... Kiek—kiek daug nedorybių buvo padaryta praėjusią valandą šiame didingame mieste!“

²⁰ Ir žmona atsakė man, ji tuomet pasakė kažką panašaus į tai, kaip aš galvojau: „Kokia tuomet prasmė atvažiuoti čia? Kodėl palikai namus, kad atvyktume čia?“

²¹ Tuomet aš atsakiau: „Štai kas tai yra. Po visko, kas, be abejo, sudaro daugumą, tačiau ten yra nedidelė mažuma. Kiek pakilo ištikimų maldų praėjusį vakarą ten, tiesiog ateinant į tarnavimą?“

²² Ir Jis buvo mums toks geras, kad bažnyčios būdavo perpildytos dar prieš saulėlydį, kad jūs net negalėdavote patekti į aplinkinius kiemus. Ir tos organizacijos ir taip toliau, ir Viešpats išliejo Savo Dvasią ir palaimino juos. Ir aš niekada nesiėmiau jokių smūgių, tik toliau smūgiavau tiesiai į Evangeliją. Kartais, žinoma, tai būna gana griežta, bet tik taip aš tai žinau. Tai griežta čia. Taigi, prie Teismo Užkardos, kur mums teks stoti, bus dar griežčiau. Taigi, visumoje, tai buvo šlovingas dalykas. Ir mes norime padėkoti čia esančiai bažnyčiai už tai, kad meldžiasi, palaiko mus ir—ir išlaiko mus prie kryžiaus.

²³ Ir dabar, grįžtant namo, tuomet čia, ir galbūt ši rytą aš būčiau pasimeldęs už kai kuriuos ligonius. Aš turiu daug asmeninių pokalbių, kurie laukia, kai kuriuos iš šių atvejų aš gavau per paskutines pora dienų nuo tada, kai buvau čia, laukė mėnesį nuo tada, kai aš buvau išvykęs. Taigi jie stengiasi kuo greičiau patekti į juos, iš įvairių vietų, kuriose jie yra.

²⁴ Jei Viešpats panorės, dar maždaug po dviejų savaičių aš vyksiu į Tusoną, ten žemutinėje dalyje. Ir dabar, verslininkai šį kartą, taigi jūs galite melstis už tai... Aš niekada nenoriu nieko daryti, kol neįsitikinu, kad tai Viešpaties valia. Dabar, kitas suvažiavimas vyks Modeste, ir tuomet iš ten - į Vašingtoną, Vašingtono valstiją ir į Ciurichą, tuomet į Palestiną, ir tada į Pietų Afriką. Ir visa tai vyks nuo dabar iki birželio. Aš buvau pakviestas būti pranešėju visuose šiuose suvažiavimuose. Ir tai galbūt suteiks man galimybę vėl nuvykti į Pietų Afriką. Jie kviečia, mes kas mėnesį gauname kvietimus. Bet jeigu vienas... .

²⁵ Yra didelis susiskaldymas bažnyčiose, Sekmininkų bažnyčiose. Ir jeigu jūs nueisite į vieną pusę, kita su tuo neturės nieko bendra. Ir jie kartu nebendradarbiaus, todėl aš jau apie penkerius metus stoviu atokiau su kvietimu širdyje nuvykti. Ir dabar, galbūt, jei verslininkai mane priims, tik tiek, kad galėčiau įsitvirtinti, tai iš abiejų pusių, suprantate, ir tai visiems leis pasiekti tam tikrą lygį. Jie visi turės ateiti ir bendradarbiauti tame, nes jų—jų bažnyčios turi finansinių poreikių, todėl jie turi ateiti, kad galėtų išsaugoti savo interesus, suprantate. Taigi, galbūt tai bus Viešpaties valia, tačiau, aš nežinau. Skamba gerai, bet aš nežinau.

²⁶ Ir tuomet, šiais metais, brolis Borders davė man kelionės programą, ar pakvietimus. Ir, tiesą sakant, tai buvo du kartus *štai tiek* storesnė pakvietimų knyga, nei ta, kuri buvo gauta per praėjusias Kalėdas. Žmogaus protui per daug sudėtinga bandyti tai išspręsti, todėl aš nepriėmiau nė vieno iš jų. Aš tiesiog ruošiuosi paimti vieną susirinkimą, palaukti ir pažiūrėti, kur Viešpats man lieps toliau vykti, tada aš keliausiu į kitą, ir tuomet į kitą, ir kur tik Jis lieps man vykti. Taigi, jūs melskitės už mane.

²⁷ Aš prisimenu, kaip praėjusiais metais, brolis... ar sesuo Koks ten, kai brolis Arganbright pakvietė mane vykti į šią kelionę, į Anchorage. Kas būtų buvę, jei būčiau tai daręs tik darydamas prielaidą, kad viskas gerai?

²⁸ Taigi, aš manau kad, *darant prielaidą*, aš pamokslavau šia tema. Aš pasakiau, kai ten nuvykau, pasakiau garsajuostes įrašinėjantiems vaikinams: „Neimkite jokių garsajuosčių. Neįrašinėkite jokių garsajuosčių, aš pamokslausiu tomis pačiomis temomis, kurias pamokslavau čia“. Manau, kad vieną aš pamokslavau čia, visos likusios buvo naujos. Ir brolis Maguire turi jas, visas.

²⁹ Darant prielaidą. Taigi, jeigu aš būčiau nuvykęs ten, vien tik *darydamas prielaidą*, tai tikriausiai viskas būtų kitaip, nei tai išėjo, regėjimas nebūtų išsipildęs. Bet regėjimas išsipildė, ir jūs visi tai žinote, kaip Viešpats palaimino.

³⁰ Dabar yra dar vienas dalykas, kuris jau seniai guli man ant širdies. Bažnyčia, melskitės už tai. Visi čia esantys žmonės žino, kad nuo tada, kai buvau mažas berniukas, aš niekada nebuvau patenkintas, būdamas šiame krašte. Visa savo širdimi visada ilgėjausi Vakarų. Ir aš prisimenu, kai pjočiau žolę savo uošvei ten, nedidelėje vietovėje, kuri buvo... ta vieta, priklausė čia esančiai bažnyčiai. Aš sėdėjau ant laiptelių ir Šventoji Dvasia prakalbo man, Jis pasakė: „Aš negaliu toliau tavęs laiminti tol, kol tu visiškai Man nepaklusi, kaip Abrahamas“. Suprantate? Ir, Abrahamas, Dievas liepė jam atsiskirti ir eiti pačiam. Ir kai jis tai padarė, jis pasiėmė su savimi savo tėvą, savo sūnėną. Ir tik tada, kai Abrahamas visiškai pakluso Dievui, tuomet pilnumoje išsipildė tai, ką Dievas jam pažadėjo. Vienas iš pagrindinių mane

čia siejančių saitų buvo mano motina. Jūs tai žinote. Ir dabar motina iškeliavo pas Viešpatį Jėzų. Ir aš—aš nežinau, kuriuo keliu pasukti, ką daryti, taigi jūs melskitės už mane.

³¹ Dabar, brolis Nevilas, aš užlipau ant pakylės, pagalvojau: „Na, aš išeisiu ten“. Kažkas sutiko mane ir pasakė: „Tai bent, ši vakarą jie turi daug tarnavimų“. Pasakė: „Jie ruošiasi pravesti pamokslavimo tarnavimą, šlovinimo tarnavimą, maldos tarnavimą, tada surinkti paaukojimus, ir tuomet pasakė, kad jie turi—turi kojų plovimą, komuniją ir krikšto tarnavimą“.

³² Aš pagalvojau: „Vargšas brolis! Tai bent! Na, visa tai, aš žinau, kas tai yra, tikriausiai po to stipraus pamokslavimo ši rytą“. Taigi, aš pagalvojau: „Aš nueisiu ten nepastebimai, galbūt jis norės, kad duočiau komuniją“.

³³ Ir jis paklausė: „Ar jūs galėtumėte pakalbėti mums ši vakarą, jeigu jaučiatės vedamas?“ Taigi aš žinau, ką tai reiškia. Taigi, tada aš sugrižau ir paėmiau Rašto vietas ir keletą užrašų, ir galbūt Viešpats padės man pateikti trumpą pamokslą, maždaug keturias valandas ir tuomet mes turėsime mūsų—mūsų kojų plovimą, ir tada komuniją. Ir tuomet, ir, o, aš, galbūt užbaigsiu iki to laiko. Ne, aš tik erzinu jus. Maždaug dvidešimt, trisdešimt minučių, ir tuomet mes turėsime krikštą, kojų— . . . Kas po to seka, komuniija? Po to seka Komuniija, tada - krikšto tarnavimas.

³⁴ Taigi, mes džiaugiamės, kad jūs ketinate krikštytis. Taigi, jeigu Dievas panorės ir tai Jam patinka, o pastorius ir žmonės neprieštarauja, kitą sekmadienio rytą atvyksiu melstis už ligonius ir pakalbėti, jei Viešpats panorės, ši ateinantį sekmadienį, kadangi galbūt kitą sekmadienį aš vėl būsiu išvykęs. Ir dabar, kai atvykau, aš norėčiau ateiti ir—ir pakalbėti čia, kadangi mes tarsi bendradarbiaujame kartu kaip broliai, ir aš su broliu Nevilu čia, ir mes—mes mylime vienas kitą, ir mes—mes—mes norime laikytis kartu ir padėti vienas kitam, kaip . . .

³⁵ Tai skamba šventvagiškai, bet tikiuosi, kad jums taip neskambės, ponas Cory kartą pasakė, jis . . . Aš dalyvavau šviestuvų kampanijoje, pardavinėjau kompanijos lemputes. Ir jis nusipirko didžiulį kiekį lempučių, kurių jam užtektų ketveriems ar penkeriems metams, aš apsisukau ir nusipirkau iš jo Fordą. Jis pasakė: „Bili, aš manau, kad mes tiesiog kasome vienas kitam nugarą“. Taigi, tai, na, tiesiog tarsi pagalba, kai jos reikia. Taigi, tai—tai teisinga. Mes žinome, kaip pagelbėti vienas kitam ir padėti vienas kitam.

³⁶ Taigi, pereikime dabar prie rimtos dalies, ir jeigu neklystu, aš manau, kad matau brolių Biler ten gale, kitą brolių tarnautoją. Ir šiandien, kai aš praėjau pro šalį, brolis Džunie Džeksonas stovėjo čia kieme su broliu Creech. Ar kartais jie čia turi tarnavimą? Krikšto tarnavimą, aišku. Gerai, mes galime parūpinti vandens, jeigu jie turės kandidatą. Mes—mes turime vandens, gerai.

37 Taigi dabar, kadangi mes ruošiamės turėti komuniją, aš pagalvojau, kad būtų gerai, jei keletą minučių pakalbėčiau apie komuniją.

38 Taigi, prieš mums artėjant prie Žodžio, atidėkime dabar viską į šalį, visą savo vaikiškumą ir vaikišką elgesį, ir—ir maldoje priartėkime prie Dievo Akivaizdos. Pasimelskime. Dabar, su palenktomis mūsų galvomis, ir taip pat tikiu su palenktomis mūsų širdimis, jei čia yra prašymas, kuris... jūs norėtumėte, kad būtų žinomas Dievui, ir norėtumėte, kad aš prisiminčiau jus prieš Dievą, ar leistumėte man tai žinoti, pakeldami savo ranką į Dievą. Dievas atsakys į kiekvieną jūsų prašymą.

39 Visagali Dieve, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėve, Kuris prikėlei Jį iš mirusių ir pasodinai Jį Didybės dešinėje, visada gyvas, kad užtartų tame, kad užtartų dalykuose, kuriuos, kaip tikime, Jis dėl mūsų padarė, ir išpažįstame, kad taip ir yra. Mes meldžiame, Viešpatie Dieve, kad ši vakarą Tu atleistum mūsų nuodėmes. O, mes norime visą laiką būti po Krauju, nes mes tiesiog nežinome, kas gali nutikti. Mes jaučiame, kad visi dalykai yra beveik užbaigti, Viešpatie, kad Viešpaties atėjimas arti. Ir mes ruošiamės kelionei. Ir kai mes galvojame apie kelionę, mes galbūt galvojame apie lagaminus ir—ir papildomus drabužius ir papildomus batus. Bet kaip tai skiriasi nuo šios kelionės! Tai ne pakavimas; tai išpakavimas, atidėjimas į šalį. Kaip Tavo didis tarnas Paulius pasakė Hebrajų Knygoje, 12-ame skyriuje: „Mes atidedame į šalį kiekvieną apsunikinimą ir netikėjimą, kuris taip lengvai apraizgo mus, kad ištvėringai bėgtume mums paskirtose lenktynėse“.

40 Ir mes dabar negalime pranašauti gerų dalykų šiam šiuolaikiniam pasauliui. Vienintelis dalykas, kurį mes galime pranašauti per Dvasią - tai nelaimės, bėdos, žemės drebėjimai, didžiulės potvynių bangos, saulė ir mėnulis gęsta, bažnyčia Laodikėjos laikotarpyje, Kristus už durų, beldžiasi, kad įeitų. O Dieve! Tiesiog kaip senų laikų Michėjas, kaip jis galėjo palaiminti Achabą, kai pranašystė buvo prieš jį? Kai tas didis galingas pranašas, Elijas, priėjo prie jo, ir kadangi jis atėmė to nekalto žmogaus, Naboto gyvybę, taigi jis pasakė: „Šunys laižys tavo kraują“. Kaip tuomet Michėjas galėjo pranašauti gerus dalykus?

41 Kaip šiandien Dvasios pripildyti vaikai gali pranašauti gera nuodėmingiems, abejingiems žmonėms, kurie išvarė Viešpatį lauk? O Dieve, mes matome tik būsimą teismo rūstybę. Ir šaukiame tiems, kurie yra neteisūs: „Bėkite pas Viešpatį, nes Jis yra Uola išsvargusioje žemėje! Jis yra Prieglobstis audros metu. Ir Viešpaties Vardas yra Galingas Bokštas, teisieji įbėga į Jį ir yra saugūs“. Kai mes galvojame apie tuos didžius miestus, pastatytus, kaip prieglobstį, ir kai persekiotojas... persekiojo žmogų ir jis įeidavo į tą bokštą, jis būdavo saugus, niekas negalėjo jo paliesti. O Dieve, leisk mums bėgti ir skubėti pas

Viešpatį, nes Jis yra mūsų Prieglobstis ir mūsų Stiprybė, ir skubi pagalba nelaimės metu. Taigi, matydami erelio akimis, kaip tai buvo, nelaimė artėja, debesys slenka, griaustinis ir teismo žaibai krinta ant žemės, mes žinome, kad artėja audra.

⁴² Šį vakarą, Viešpatie, mes meldžiamės už tuos, kurie pakėlė savo rankas. Aš nežinau, ko jie norėjo, Tėve, Tu žinai. Aš meldžiu, kad Tu suteiktum jų brangioms sieloms viską, dėl ko buvo pakelta ta ranka. Suteik tai, Viešpatie. Išgydyk ligonius. Paguosk pavargusius. Suteik džiaugsmą prislėgtiems. Suteik ramybę pavargusiam, maisto alkanam, gėrimo ištroškusiam, džiaugsmą liūdinčiam, jėgą bažnyčiai. Viešpatie, atvesk šį vakarą Jėzų į mūsų tarpą, kai mes ruošiamės priimti komuniją, simbolizuojančią Jo suniokotą kūną. Mes meldžiame, Viešpatie, kad Jis mus aplankytų išskirtiniu būdu.

⁴³ Palaimink šį nedidelį susirinkimą, jo mylimą pastorių, mūsų brolių Nevilą ir jo šeimą, ir diakonus, patikėtinius, ir kiekvieną asmenį, kuris yra čia. Palaimink kitus, Viešpatie, visame pasaulyje, kurie su džiaugsmu laukia Viešpaties atėjimo, žibintai sutvarkyti ir visi kamina nublizginti, ir Evangelijos Šviesa šviečia tamsiose vietose.

⁴⁴ Taigi, padėk man, Viešpatie, su šiais keliais Žodžiais. Palaimink Juos, kai mes Tai skaitysime, ir suteik mums kontekstą, nes mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

⁴⁵ Dabar atsiverskime Švento Jono Knygos 6-ą skyrių, ir būtų gerai, jei kiekvienas iš mūsų, grįžęs namo, perskaitytų visą šį skyrių. Aš norėčiau perskaityti, pradėdant nuo 47-os eilutės iki 59-os imtinai, tiesiog, kad galėčiau pateikti tekstą šia tema: „Komunija“.

Jėzus kalba šventėje. Tos šventės, tai buvo didingas laikas. Jie gėrė vandenį iš uolos, simbolizuojančios Uolą, esančią tyrlaukiuose. Ir jie valgė, minėdami prieš daugelį šimtų metų kritusią maną. Tai buvo tiesiog Paschos šventė, kaip mes turime šį vakarą.

Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Kas tiki mane, tas turi amžinąjį gyvenimą.

Aš esu ta gyvenimo duona.

Jūsų tėvai valgė maną tyrlaukiuose, ir yra mirę.

O ši duona yra nužengusi iš dangaus, kad kas ją valgytų, nemirtų.

Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus: kas valgo šios duonos - gyvens per amžius: ir duona, kurią Aš duosiu, yra mano kūnas, kurią Aš atiduosiu už pasaulio gyvenimą“.

Tada žydai ėmė tarp savęs ginčytis ir klausinėti: „Kaip jis gali duoti mums valgyti savo kūną?“

Tuomet Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jeigu nevalgysite žmogaus Sūnaus kūno ir negersite jo kraujo, jūs neturėsite savyje gyvybės.

Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, turi amžinąjį gyvenimą; ir aš jį prikelsiu paskutinįją dieną.

Nes mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas.

Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir aš jame.

Kaip mane siuntė gyvasis Tėvas ir aš gyvenu per Tėvą: taip ir tas, kuris mane valgo, gyvens per mane.

Štai duona, kuri nužengė iš dangaus: ne taip, kaip jūsų tėvai valgė maną ir yra mirę: bet kas valgo . . . šią duoną, tas gyvens per amžius.

Šiuos dalykus jis kalbėjo sinagogoje, mokydamas Kafernaume.

⁴⁶ Te Viešpats palaimina Savąjį Žodį. Aš noriu, tik kelias minutes pakalbėti apie: „*Komuniją*“. Ką reiškia žodis *komunija*? *Komunija* - reiškia „kalbėtis“. Turėti . . . *Komunija* iš tikrųjų reiškia „bendrauti, kalbėtis vienas su kitu“. Jeigu jūs kalbate su kuo nors telefonu, jūs tuomet vedate pokalbį, jūs bendraujate vienas su kitu. Ir jeigu mes pasitrauktume į šalį ir atsistotume pastato gale, bet kuris asmuo ir pastorius arba bet kurie du žmonės, jie bendrauja vienas su kitu.

⁴⁷ Taigi, jūs nebendraujate per radiją, kadangi jūs negalite atsakyti, ar per televiziją. Bet kai . . . Jūs galite - telefonu, kadangi jūs bendraujate vienas su kitu, tiesiog nesate vienoje pusėje. Tai yra . . . Dabar aš negaliu su jumis bendrauti, nes jūs neatsakote. Taigi, todėl, tai nėra ateiti ir pasiklausti tarnautojo, pateikiančio savo pamokslą. Tai nėra susirinkimas kartu bendravimui. Bendravimas ne . . . Jeigu jūs ateinate pabendrauti su tarnautoju, jūs pasikviečiate jį į šalį, ar bet kurį asmenį, ir bendrausite su juo ar su ja.

⁴⁸ Tačiau tai, į ką mes ateiname - komunija, yra skirta kiekvienam iš mūsų kaip asmeniui bendrauti su Kristumi. Tai bendravimas. Tuomet, bendravimas - tai ne *vienas*, kuris kalba, tai mes, kurie kalbame, laukdami ir žiūrėdami, ką Jis mums pasakys.

⁴⁹ Taigi, štai kur, daugelį kartų, mes darome savo didžiausias klaidas, kai mes atliekame visą kalbėjimą ir nelaukiame, suteikdami Jam galimybę atsakyti. Mes kartais ateiname, sakydami: „Viešpatie, aš norėčiau, kad Tu padarytum *tai-ir-tai*, ir *tai-ir-tai*, amen“, atsistojame ir nueiname. Taigi, tai tikrai nėra bendravimas. Tai atėjimas ir prašymas paslaugos. Bet kai jūs pasilikate pakankamai ilgai, kol Jis atsakys, tai, kuomet jūs gaunate komuniją, bendraudami su Viešpačiu. Dabar, ir puikus

būdas bendrauti, tai susitarti, jūs turite susitarti dėl tam tikrų dalykų. Taigi, ir keista, kad kartais, kai mes gauname tuos dalykus...

⁵⁰ Valgymas - yra susijęs su tuo. Taigi, paimkite verslo žmones, kai jie nori sudaryti verslo sandorį, jie pakvies ką nors vakarienės. Ir po to, kai jie susėda ir valgo, kalbasi tarpusavyje. Geras prekybininkas paprastai negali kalbėtis su žmogumi tuščiu skrandžiu. Geriausia yra palaukti, kol jis gerai jausis, ir tuomet, kai jis papusryčiauo. Neateikite, prikeldami jį iš lovos ir kalbėdami jam apie tai, ką jūs norite jam parduoti, bet palaukite, kol jis papusryčiaus ir—ir bus gerai nusiteikęs.

⁵¹ Anądien, pamokslaudamas apie moterį, kuri plovė Jėzui kojas, ten Kanadoje, aš kalbėjau tai, sakydamas, kad kai svečias atvykdavo aplankyti kito asmens, šis asmuo turėjo praeiti tam tikrus procesus, kuriuos jis turėjo pereiti, kad iš tikrųjų galėtų pasijusti tinkamu apsilankyti arba bendrauti. Apsilankymas yra bendravimas. Taigi, jie ateidavo į... Pakviesti, pirma jūs turėjote būti pakviestas. Tuomet jūs ateinate prie durų ir liokajus nuplauna kojas, nes keliaujant keliu ir taip toliau, jūs galėjote užuosti gyvulių kvapą. Visi jie... žmonės keliaudavo tuo pačiu keliu, kur ir gyvuliai, ir—ir tuomet buvo tas kvapas ir dulkės, tai nusėsdavo ant palestiniečių drabužių ir prilipdavo prie prakaituotų kojų ir veido, kur jis buvo neprisidengtas, ir—ir ant rankų. Ir—ir jie sutikdavo juos prie durų, liokajus, ir nuplaudavo jiems kojas. Ir tuomet kitas žmogus stovėdavo ten su rankšluosčiu ir alebastru, jie apšlakstydavo rankas šiuo alebastru ir jie įtrindavo jį štai *taip*, ir—ir įtrindavo savo veidus, tuomet pasiimdavo rankšluostį ir nusišluostydavo. Tai nuimdavo visą purvą ir kvapą. Ir jame buvo kažkas gaivinančio, kaip mentolis, ir tai leisdavo jiems jaustis geriau.

⁵² Tuomet, kai jie įeidavo, ne su savo purviniais batais ant tų puikių kilimų, jie turėdavo tokias namines šlepetes, ir jie įeidavo. Ir tuomet svečias įeidavo ir—ir tada šeimininkas juos pabučiuodavo pasveikindamas. Ir, suprantate, jūs nenorėtumėte, kad šeimininkas jus pabučiuotų, kai nuo jūsų sklinda blogas kvapas. Jūs nenorėtumėte vaikščioti ant kilimų, kai jūs esate purvinas. Ir tuomet šeimininkas pabučiuoja jus pasveikindamas, ir tada jūs tiesiog buvote vienas iš namiškių.

⁵³ Ir, taigi, Dievas turi tokius dalykus. Prieš mums iš tikrųjų pasirošiant bendravimui su Dievu, mes pirmiausia turime būti nuplauti Žodžio vandenimis. Atskyrimas - atskyrimo vandenys, kurie atskiria mus nuo mūsų nuodėmių. Taigi, pirma, jūs negalite kalbėtis su Dievu ir jūs negalite bendrauti su Dievu, ir čia... Pirma, jūs turite atgailauti už tai, ką jūs padarėte, nes jūs negalite tinkamai tikėti, kol jūs neatgailavote: „Viešpatie, atleisk mano netikėjimą“. Suprantate? „Atleisk mano netikėjimą“. Pirma, jūs turite atgailauti. Ir, kai jūs atgailaujate, tuomet jūs... jūsų praeitos nuodėmės yra atleistos, tuomet jūs esate

kandidatas į krikštą. Taigi, tada, Jis pažadėjo Šventąją Dvasią, po krikšto.

⁵⁴ Dabar, dalykas tame, šioje Komunijoje, mes sužinome, kad buvo kojų plovimas ir taip pat kiti dalykai, susiję su tuo, kojų plovimas - kaip Šventosios Dvasios tyrumo simbolis.

⁵⁵ Taigi, tuomet, turi būti abipusis jausmas. Jeigu jūs nesutariate su savo—savo šeiminku, tuomet jūs—jūs negalite bendrauti. Ne, jūs—jūs negalite to padaryti, nes jūs nesutinkate su juo. Bet jeigu jūs sutariate, tuomet jūs galite bendrauti. Taigi, tokiu būdu yra, kai mes ateiname prie Viešpaties stalo, mes turime sutikti su Jo Žodžiu. Suprantate? Mes turime gimti iš naujo, Dievo Dvasia mumyse sako: „amen“, kiekvienam Žodžiui, kurį Jis parašė, tuomet mes galime bendrauti su Juo.

⁵⁶ Tai mes turime iš Dievo - jeigu mūsų širdys mūsų nesmerkia, tuomet mes turime Dievo palankumą. Mes žinome, kad gauname savo prašymus ir savo maldavimus, nes mūsų širdys mūsų nesmerkia. Taigi, jeigu Dievas mums sako, kad turime gimti iš naujo, ir mes nesame gavę naujo gimimo, tada mes jausimės šiek tiek keistokai, eidami, prašydami Jo ko nors, suprantate, nes žinome, kad mes neatitikome Jo reikalavimų. Vienintelis dalykas tuomet - nusidėjėlio malda. Bet mes kalbamės su Juo, kai esame bendravime su Juo - tai suteikia komuniją.

⁵⁷ Taigi, šią komunijos reikšmę aš norėčiau šiek tiek paaiškinti. Taigi, mes priimame tai, ką vadiname *Komunija* - tai duona ir vynas. Taigi, tai buvo taip klaidingai pateikta, kol apie tai net nesinori kalbėti. O, kaip tai per daugelį metų buvo klaidingai pateikiama! Tai iš tikrųjų nėra komunija, tai tik įsakymo laikymasis. Suprantate? Taigi, priešastis, kodėl mes tai vadiname komunija, nes tai atėjo iš Katalikų asociacijos, kur tai yra „Šventa Eucharistija, kuri tiesiogine prasme yra Viešpaties Jėzaus kūnas“. Bet tai nėra Viešpaties Jėzaus kūnas! Tai tik Jo kūno atminimui.

⁵⁸ Man nesvarbu, kiek kunigų, pamokslininkų ar dar kas nors laimina tai - tai vis tiek yra duona ir vynas. Nėra kunigo, kaip mes...jie mums sako, kad „Dievas privalo klausyti kunigo, kai jis paverčia komuniją, - tai, ką jie vadina komunija, - Eucharistija, į tiesioginį Viešpaties Jėzaus kūną. Tuomet tikintysis priima tai, ir tai yra komunija“. Tai neteisinga!

⁵⁹ *Komuna* - tai „kalbėtis, bendrauti bendrauti su kažkuo, su kuo jūs galite kalbėtis ir jums atsako“. Tai bendravimas. Ostija negali atsakyti. Taigi, iš tikrųjų, tikroji komunija - tai, kada Šventoji Dvasia atsako. Kai jūs klausiate Jo, tuomet Jis atsako, tai yra teisinga komunija. *Tai* yra atminimas, priimant... Jo nukryžiuvimą ir Jo prisikėlimą, o ne komunija. Mes taip vadiname, bet tai ne tai. Tai atėjo iš Katalikų bažnyčios, paimama ši ostija, kai anądien mes peržvelgėme pagal tvarką, ir kalbėjome apie „*Pagonybė prieš krikščionybę*“.

⁶⁰ „Kaip ta maža apvali ostija yra tiesioginis Kristaus kūnas“. Taigi, Katalikų bažnyčia tiki tuo. Ar jūs kada nors atkreipėte dėmesį, praeidami pro bažnyčia, jie persižegnoja, pakelia savo kepures ir taip toliau? Tai ne bažnyčia, tai ta ostija ten, „tas kūnas, kurį kunigas pavertė iš ostijos į tiesioginį Kristaus kūną“, kur žiurkės ir pelės galėtų jį išnešioti. Na, jūs negalite, negalite mąstyti žmogiškai ir galvoti, kad duonos gabalėlis bus Viešpaties Jėzaus kūnas! To negali būti.

⁶¹ *Komunija* - tai „kalbėti, ir sulaukti atsakymo, kažkas, su kuo jūs kalbatės“. Pats žodis *komunija* reiškia „kalbėtis su kuo nors“ arba „bendrauti su kažkuo, kas jums atsako“. Ir Dievas atsako jums, bendrauja. Ir tai tebėra duona ir vynas, ką mes vadiname *Komunija*.

⁶² Dabar, Jėzus čia pasakė, kaip aš skaičiau: „Mano kūnas yra maistas ir gėrimas, Mano Kraujas, kūnas ir Kraujas yra maistas ir gėrimas“.

⁶³ Taigi, mes norime galvoti apie Jėzų ir susieti Jį su tuo, kas Jis buvo. Kas yra Jo kūnas? Kas yra Kristaus kūnas? Tai tikinčiųjų kūnas, kuris Šventojoje Dvasioje bendrauja su Juo. Ne stabas, ne duonos gabalėlis, bet Dvasia, kuri yra tikinčiojo širdyje ir jie bendrauja tarpusavyje, tai kai žmogus ir Dievas gali kalbėtis vienas su kitu, Dievo sūnūs ir dukterys. Mirtingam žmogui, per praliatą Kraują, buvo atleista nuodėmė ir šis vyras ir ši moteris, vaikas ar mergina, kurie turi bendravimą su Kristumi - turi komunikaciją su Juo, kūne.

⁶⁴ Kaip vyras ir žmona susėda ir pasikalba arba vaikas ir jo mergina, taip Kristus ir Jo Bažnyčia bendrauja kartu. Štai kodėl mes galime girdėti iš Jo, matyti ateitį, prieš tai įvykstant ir galime pasakyti apie ateitį, ir tai yra tikra, nes mes bendraujame su Dievu, Kuris Savo rankoje laiko Amžinybę. Bendraujame vienas su kitu, Kristaus Kūnas, mistinis, dvasinis Kristaus Kūnas. Bendraujame ne su kokiu nors stabu ar duona, ar vynu, bet dvasinėje formoje.

⁶⁵ Taigi, Jėzus pasakė tą patį. Jūs paimkite Švento Jono 4-ą skyrių, kalbėdamas su moterimi prie šulinio, ji kalbėjo apie tai, kad: „Mūsų tėvai gėrė iš šio šaltinio, ir iškasė šį šulinį, Jokūbas, ir—ir šiuo vandeniu pagirdė savo vaikus ir savo galvijus, ir jūs sakote: ‚Šlovinkite *tam tikrame* mieste‘, o kiti sako: ‚Ant šito kalno“.

⁶⁶ Jėzus, kaip—ir pasakė: „Minutėlė! Mes esame žydai, ir mes suprantame, kas tai yra, ką reiškia garbinimas. Bet paklausk, moterie. Ateina valanda, ir dabar yra, kai tikrieji garbintojai garbins Dievą Dvasioje ir Tiesoje. ‚Tavo Žodis yra Tiesa‘. Ir Tėvas ieško tokių, kurie garbintų Jį Dvasioje ir Žodyje, Tiesoje. ‚Tavo Žodis yra Tiesa“.

⁶⁷ Suprantate, Kristus... Dievas yra Dvasia. *Kristus* reiškia „pateptasis, Dievo pateptas žmogus“, dėl ko Jis ir tapo Kristumi.

Dabar, Kristus pasakė: „Aš esu Maistas ir Gėrimas“. Ne ostija, ne paplotėlis, kurį mes čia imame. Tai ne Kristus. Vynas, kurį mes geriamo prie altoriaus, tai ne Kristus. Tai simbolizuoja Jį, perkeltine prasme. Tačiau Kristus - yra Šventoji Dvasia, patepimas, kuris yra ant Bažnyčios, tai yra Maistas ir Gėrimas.

⁶⁸ Didžiausias šauksmas, koks tik gali būti visame pasaulyje, tikiuosi, kad nė vienas iš jūsų niekada jo negirdėjote, bet jei kada nors ir girdėjote, nėra tokio šauksmo, kuris prilygtų išalkusiojo šauksmui. Kai jūs matote motiną su kūdikiu, ir ji negali paeiti, nes yra tokia silpna ir kūdikis, kuris miršta, jo pilvelis išsipūtęs nuo bado, girdint kaip verkia tos motinos širdis, matant tą kūdikėlį su įdubusiais skruostais, kol tai tik oda ir kaulai, ir spindi jo mažos dantenos, ir jis beveik negali išleisti jokio garso, jo mažos akelės išsprogusios. Nėra tokio šauksmo, kaip išalkusio ir ištroškusio.

⁶⁹ Ten dykumose, kiek žmonių prarado savo gyvybes nuo troškulio! Daug istorijų, kurias aš galėčiau pasakoti jums visą naktį, tikros istorijos apie dykumą. Kaip tuomet, kai jūs... esate ištroškęs, kaip šėtonas pateikia jums mirażą. Jūs matėte juos čia, jums nereikia vykti į Vakarus, kad juos pamatytumėte. Važiuojate keliu, ir atrodo, kad keliu teka vanduo. Kiekvienas iš jūsų tai matėte, kurie važiavote ir buvote greitkelyje. Tai netikras mirażas. Čia prieš kurį laiką, maždaug prieš trejus ar ketverius metus, aš skaičiau, kaip antys, skrisdamos per kraštą, pamatė mirażą ir krito ant kelio, manydamos, kad pataikė į vandenį. Ir jos tiesiog ištiško, atsitrenkdamos į kietą kelią, manydamos, kad nusileidžia į vandenį, mirażas.

⁷⁰ Kiek kartų šėtonas darė tą patį žmonėms, pateikdamas jiems apgaulingą mirażą, kuriame nieko nėra, bet tai tik apsimestinis tikėjimas. Tiek daug žmonių šiandien turi apsimestinę religiją, bando kažką išgalvoti ar apsimesti, kad kažkas yra, kai taip nėra! Kaip ši misionierė pasakė, kad ji laukė, kol ji buvo tikra. Mums geriau padaryti tai. Jūs negalite sugrįžti ir bandyti tai dar kartą. Jūs turite vieną galimybę, ir jūs turite Planą, todėl mums geriau eiti tiesiai prie tikslo.

⁷¹ Alkio šauksmas, paklauskite, tai stiprus šauksmas, tai sielvarto šauksmas. Žmogus miršta. Ir, o, jei tik mes galėtume pasiekti tą vietą, jei ši tauta galėtų pasiekti vietą, kur ji būtų taip išalkusi Dievo! Ji badauja labiau nei tokios tautos kaip Indija, kuri badauja fiziškai, ši tauta badauja dvasiškai. Bet kai jūs taip ilgai badaujate, prieinate iki tokios vietos, kai jūs nebejaučiate, joki esate alkanas.

⁷² Tiesiog kaip ir sušalimas. Kai tiek ilgai šalate, jūs taip sušalate, kad po kurio laiko jums pasidaro šilta. Ir kai tai įvyksta, jūs mirštate! Ir štai kas nutiko šį vakarą. Bažnyčios taip atšalo, kad jie šala ir galvoja, jog yra šilti dėka narystės ir dvasiškai yra mirštantys. Mirštantys! Ir nežino to. Galiausiai jis

atsigula miegoti, ir tai viskas. Jis daugiau niekada nebeatsibus, nes kraujas užšalo jo venose.

⁷³ Dabar, esant ištroškusiam. Jėzus pasakė: „Mano Kraujas tikrai yra gėrimas“. Jeigu jūs trokštate Gyvenimo, trokštate Gyvenimo - Jėzus turi vienintelį vandenį, galintį numalšinti šį troškulį. „Ateikite pas Mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti“. Apreiškimo Knygoje sakoma: „Tegul ištroškęs ateina prie Gyvybės vandens šaltinių ir geria laisvai“. Jeigu esate ištroškę Gyvenimo!

⁷⁴ Mes matome, kad astronomai prognozuoja, jog kažkuriuo metu šio mėnesio pradžioje ar pirmoje mėnesio dalyje, pradedant antra ar penkta, ar kažkur šio mėnesio bėgyje, Indijos astronomai pranašauja, kad pasaulis susprogs į gabalėlius. O amerikiečių laikraščiai šaiposi iš to. Aš netikiu, kad pasaulis susprogs į gabalėlius, bet sakyčiau, kad yra neteisinga šaipytis iš viso to. Kadangi, kažkas įvyks vieną iš tų dienų, kažkas panašaus į tai, kai penkios planetos, Marsas, Jupiteris ir Venera, ir—ir taip toliau, įeis į savo—savo . . . To dar niekada nėra buvę. O, jie tvirtina, kad galbūt prieš dvidešimt penkis tūkstančius metų, bet kas buvo ten tuo metu, kad žinotų, kas nutiko?

⁷⁵ Aš numatau, kad tai turi dvasinę reikšmę. Aš tikiu, kad tai Dievo sprendimo atėjimas, kad per šį laiką bus atverti didieji Žodžio apreiškimai. Atminkite, jie teigia, kad Jėzui gimus į savo orbitas suėjo trys žvaigždės. O čia yra penkios, ir penki yra malonė, malonės skaičius. Trys yra tobulumo skaičius. Penki yra malonės skaičius, J-ė-z-u-s, m-a-l-o-n-ė, t-i-k-ė-j-i-m-a-s ir taip toliau. Malonės skaičius! Dievas nuolat siunčia savo jėgą Bažnyčiai, tai bus Jo malonė, o ne žmonių paklusnumas. Ir Izaijas pasakė, 40-ame skyriuje, kaip: „šaukite Jeruzalei, kad baigėsi jos kovų laikas“, vis dėlto ji buvo kalta dėl stabmeldystės, bet tai buvo Dievo malonė, kuri pasiuntė tai. Dievas mums siunčia ką nors, ir tai bus Jo malonė, o ne mūsų nuopelnai. Taigi, tai gali kažką reikšti. Aš numatau, kad bus pokyčiai. Aš nežinau, kas tai bus, bet tikiu, kad tai įvyks. Mes dabar . . . esame tiesiai to išvakarėse.

⁷⁶ Ir jeigu kas nors alksta, te jis ateina pas Kristų. Jeigu kas yra ištroškęs, te jis ateina pas Kristų. Jis numalšina troškulį. Jis yra visų mūsų troškulio ir alkio Numalšintojas.

⁷⁷ Prieš kurį laiką man papasakojo vieną istoriją. Aš galbūt pasakojau apie tai šioje bažnyčioje. Jei taip, atleiskite man, kad kartoju tai, tiesiog tam, kad pataikyčiau į tam tikras vietas. Ten buvo indėnų vedlys, ar kaip ir indėnų prižiūrėtojas. Jis keliavo Navahų šalyje ir pasiklydo. Jo vardas buvo Coy. Ir jis ėjo taku, žvėrių taku, ir galvojo: „Taigi, jeigu aš eisiu šiuo taku, tikrai rasiu vandens“. Ir jo arklys buvo toks ištroškęs, kol jo liežuvis kyšojo išdziūvęs, šnervės buvo paraudusios ir padengtos smėliu. Dėl smėlio audros jis buvo užsidengęs veidą nosinaite, ir ji visa

buvo padengta smėliu, ir jis mirtinai troško vandens. Ir jis vedė savo arkli, kai užtiko takelį. Ir jis tarė, kai užlipo ant arklio, jis pamatė tą žvėrių taką, pasakė: „Tikrai jis nuves mane prie vandens“. Taigi, jis užsoko ant arklio ir pradėjo leistis taku.

⁷⁸ Ir arklys taip pat žinojo, kad šis takas veda prie vandens. Kaip Dievas duoda instinktą kvailiems žvėrimis! Ir jis ėjo taku. Galiausiai, keletas buvo pasukę į vieną pusę, tik keletas nukrypusių nuo praminto tako. Arklys norėjo pasukti į tą pusę, bet Coy galvojo kitaip. Jis stengėsi, kad jis laikytųsi pagrindinio išminto tako, ir jis ragino jį, bet arklys nenorėjo eiti. Jis ragino jį, o jis prunkstelėjo ir pasuko kitu keliu. Ir jis pradėjo stotis pietu. Ji buvo per silpna, kad galėtų jį numesti.

⁷⁹ Taigi jis vėl badė pentiniais, kol sužalojo arkli, taip troško pasiekti vandenį, nes tai išgelbėtų jam gyvybę, kol arklys sustojo, drebant, kraujuojantis. Ir jis pažvelgė žemyn, pažvelgė ten, o ji štai *taip* virpėjo, beveik krito po juo. Jis pažvelgė į ją, ir pamatė kraują ant jos šono. Jis buvo krikščionis. Ir jis tarė savo arkliui, jis pasakė: „Aš dažnai girdėjau, kad laukiniai . . . ar, žvėrys turi nuojautą. Neatrodė, kad ta grupelė, pasukusi į tą pusę, ėjo prie vandens. Atrodė, kad šis didelis takas čia veda ten, kur jie pastoviai eina prie vandens, bet, - pasakė, - jeigu tu mane nešei ištikimai iki šiol, aš seksiu tavo nuojautą“.

⁸⁰ O, kaip aš pagalvoju apie Kristų! Kelias į pražūtį yra nužymėtas ir ryškiai apšviestas, bet yra siauras kelias, vedantis į Gyvenimą. Tik nedaugelis ras Jį. Vien tik, ne nuojauta, bet Šventoji Dvasia nukreips jus prie to Gyvybės vandens. Aš manau, Jis iki šiol vedė mane saugiai, aš laikysiuosi Jo visą likusį kelią.

⁸¹ Baigiant pasakojimą, jis—jis nebuvo nuėjęs nė pusės mylios, kol, staiga, ištikimas arklys įbrido tiesiai į didelę vandens duobę. Arklys žinojo, apie ką jis kalba, bandydamas tai savaip išreikšti savo raiteliui. Jis įlipo ten. Jis pasakojo, kad užpylė vandens arkliui ant šnervių. Jis maudėsi, rėkė, šūkavo ir jis šaukė iš visų jėgų, pylė vandenį į gerklę, ir šaukė: „Mes išgelbėti! Mes išgelbėti! Mes išgelbėti!“ Ir arklys, gėrė ir drebėjo. Ir jis pažvelgė į jos kruvinus šonus, visus sužalotus pentinų žymėmis.

⁸² Ir pasakė, kaip tik tuomet, jis pasakė . . . išgirdo kaip kažkas pasakė: „Išlipk iš vandens“. Ir jis pažvelgė, o ten stovėjo kaubojus subjaurotų veidu. Ir jis išlipo iš vandens. Jis pasakė, kad pajuto ugnies kvapą, pažvelgė, o ten stovyklavo būrys vyrų. Jie buvo ten kaip paieškos būrys. Jie buvo radę šiek tiek aukso, ir grįžtant atgal kartu su jais keliavo jų arkliai, pakinkyti arkliai, ir atvykę prie vandens telkinio ilsėjosi, ir visi buvo girti.

⁸³ Jis pasakė, kad jie kepė elnieną ir jis valgė kartu su jais. Ir tarė, vienas iš jų pasakė: „Išgerk“. Jis pasakė jiems, kas jis buvo, jis buvo Džekas Coy, indėnų vedlys. Taigi jis pasakė: „Na, taigi, išgerk“.

Jis atsakė: „Ne, - jis pasakė, - aš negeriu“.

⁸⁴ Ir tiems žmonės tai buvo kaip ir įžeidimas. Taigi jis pasakė: „Tu išgersi su mumis!“

Jis atsakė: „Ne, aš negeriu“.

⁸⁵ Taigi jis pakėlė bokalą į viršų ir tarė: „Gerk!“ Girti, visi jie, žinote, apie pusę tuzino.

Ir taigi, jis atsakė: „Ačiū, vaikinai“.

⁸⁶ Pasakė: „Jei mūsų elniena yra pakankamai gera valgyti, mūsų viskis yra pakankamai geras gerti“.

⁸⁷ Ir žinote, kokie jie būna girti. Ir jis atsakė: „Ne“, - jis pasakė.

⁸⁸ Ir jie įdėjo šovinį į šautuvą, pasakė: „Dabar tu gersi, nes kitaip!“

⁸⁹ Jis pasakė: „Ne. Ne, aš negersiu“. Ir jis nutaikė šautuvą. Tarė: „Minutėlę“. Pasakė: „Aš nebijau mirti“. Jis tarė: „Aš— aš nebijau mirti“. Jis pasakė: „Bet prieš tai aš— noriu jums papasakoti savo istoriją, dėl ko aš negeriu“. Pasakė: „Aš esu kentukietis“. Jis pasakė: „Vieną rytą mažoje senoje rąstinėje trobelėje, kur gulėjo mirštanti motina, ji pakvietė mane prie savo lovos ir tarė: „Džekai, tavo tėvas mirė su kortų kalade rankoje, prie stalo, girtas“. Ir pasakė: „Niekada negerk, Džekai, kad ir ką darytum“. Ir pasakė: „Aš uždėjau rankas ant savo motinos kaktos. Ir pažadėjau Dievui, būdamas dešimties metų berniukas, kad aš niekada negersiu“. Jis tarė: „Aš niekada negėriau“. Ir pasakė: „Taigi, jeigu jūs norite nušauti, jūs tiesiog šaukite“.

⁹⁰ Ir kai tas girtas pakėlė savo šautuvą ir vėl pakėlė bokalą, sakydamas: „Išgerk tai arba aš šausiu!“ Kaip tik tuo metu iššovė šautuvas ir bokalas ištiško.

⁹¹ Kanjono pakraštyje stovėjo senyvas kaubojus, kurio skruostais riedėjo ašaros. Jis pasakė: „Džekai, aš taip pat atvykau iš Kentukio. Vieną dieną aš pažadėjau motinai, bet aš sulaužiau savo pažadą“. Jis tarė: „Aš laukiau, kol šie vaikinai pakankamai prisigers, ir ketinai juos visus nužudyti, bet kuriuo atveju pasiimti auksą, kurį jie turėjo“. Jis pasakė: „Bet aš buvau girtas ir aš pasielgiau neteisingai. Bet, - pasakė, - aš esu tikras, kai mano šūvis nuaidėjo per Dangaus kanjonus, motina girdėjo, kaip aš pasirašiau pasižadėjimą, kad daugiau niekada to nebedarysiu“. Ir ten, iš Dievo malonės, jis atvedė visus tuos žmones pas Kristų, visus tuos, kurie buvo ten.

⁹² Suprantate, vandenyje yra kažkas tokio, kažkas, kas atgaivinimą. Mano tikslas buvo, kad galėtumėte pasiekti vandenį, kai jūs esate ištroškę. Kažką tai daro jums, norint pasiekti vandenį kai esate ištroškęs.

⁹³ Dabar, Jis pasakė: „Savo ramybę Aš palieku jums. Savo ramybę aš duodu jums“. Ne tai, kaip pasaulis duoda jums ramybę, bet tai, kaip Jis duoda jums ramybę. Jo ramybė

numalšina mūsų troškulį. Jeigu mes trokštame ramybės, tuomet atsigaiivinkime Jo ramybėje, žinodami, kad mes turime ramybę su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų. Jis yra mūsų Ramybės davėjas, kuris numalšina mūsų troškulį.

⁹⁴ Eilutė, kurioje sakoma, kad Jis tikrai yra Maistas ir tikrai yra Gėrimas. Aš čia truputį pasižymėjau, 57-a eilutė: „Tikrai yra valgis ir tikrai yra gėrimas“. Paklauskite, ką Jis čia pasakė.

*Ir kaip gyvasis Tėvas mane siuntė, ir aš gyvenu per
Savo Tėvą: taip ir tas, kuris mane valgo, gyvens per
mane.*

⁹⁵ Kitaip tariant: „Tėvas Mane siuntė, ir Aš gyvenu per Jį. Ir kiekvienas žmogus, kuris ateina pas Kristų, turi gyventi per Kristų“. O, tai bent, štai taip, tai yra komunija. Tai yra tikroji komunija, kurią jūs randate, kai jūs gyvenate per Kristų.

⁹⁶ Taigi, mūsų kūnams kasdien reikia maisto ir gėrimo, kad išgyventų mūsų fizinis kūnas. Jeigu mes kasdien nevalgome ir negeriamo, tuomet mūsų kūnas silpsta. Kažkas mumyse yra, kad privalome pavalgyti. Vienos dienos maisto neužteks kitai dienai. Jūs turite valgyti kiekvieną dieną, kad sustiprintumėte savo mirtingąją būtybę. Jūs galite gyventi ilgiau, bet būsite silpnesnis. Ir sekančią dieną būsite dar silpnesnis. Ir trečią dieną - jūs tampate labai silpnas.

⁹⁷ Na, štai kaip mes daugelį kartų elgiamės dvasinėje sferoje. Suprantate, mes kiekvieną dieną turime bendrauti su Kristumi. Mes turime kalbėtis su Juo kiekvieną dieną. Kiekvieną dieną mes turime sutvarkyti tai su Juo. Paulius pasakė: „Aš mirštu kiekvieną dieną“. Suprantate? „Kiekvieną dieną aš mirštu; tačiau gyvenu, ne aš, bet Kristus gyvena manyje“. Taigi, jeigu jūsų fiziniams kūnams reikia maisto ir gėrimo kiekvieną dieną, kad išgyventumėte, jūsų dvasiniam kūnui reikia dvasinio Maisto ir bendravimo su Viešpačiu kiekvieną dieną, kad išgyventumėte. Taip. Jėzus pasakė: „Žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu Žodžiu, išeinančiu iš Dievo lūpų“. Taigi, kiekvieną dieną mes turime studijuoti Bibliją. Kai kurie žmonės Jos visai nestudijuoja. Kai kurie paima Ją tik du ar tris kartus per metus. Bet, tikrai tikras tikintysis, kuris yra tikrai dvasiškai subrendęs, kasdien skaito savo Bibliją ir kalbasi su Viešpačiu. Teisingai. [Tuščia vieta juostoje—Red.] Jis turi. „Žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu Žodžiu, išeinančiu iš Dievo lūpų“.

⁹⁸ Taigi, dar vienas dalykas, dėl kurio vartojame maistą, yra organizmo stiprinimas, kad jis būtų atsparus ligoms. Jeigu jūs nevartojate maisto ir leidžiate savo kūnui nusilpti, tuomet jis tampa neatsparus ligoms. Ligos prasiskverbs tiesiai į kraują, ir štai jūsų jau nebėra. Jeigu jūsų kraujas nėra prisotintas ir švarus, na, tuomet ligos pateks į jūsų kraują. Taigi, jūs turite valgyti gerą maistingą maistą, kad jūsų kraujotaka būtų gera. Jei to

nedarysite, jūs būsite alergiški ligoms. Štai kas nutiko daugeliui krikščionių.

⁹⁹ Kaip šiltnamio augalai. Jūs žinote, kad paėmę augalą iš šiltnamio, jūs turite jį prižiūrėti. Jis nežino oro kaitos. Jis nežino saulės spindulių ir visa kita, jis buvo apdengtas ir prižiūrėtas. Ir štai kas nutiko daugeliui taip vadinamų krikščionių - jie yra šiltnaminiai augalai. Teisingai, pasiduodantys kiekvienam vabzdžiui, kuris pasirodo! Jūs žinote, tai tik... Tai vien tik gležnučiai augalai, kuriuos reikia apipurkšti, arba hibridiniai augalai.

¹⁰⁰ Žinote, jūs paimkite Herefordo veislės karvę ir išveskite ją ten į ganyklą, ir išveskite ten iš ilgaragių veislės, ta ilgaragė gali pati pasirūpinti savimi, nes yra originalios veislės. Bet jūs paimkite Brangus ar Herefordo veislės, kuri yra mišrūnė ir hibridas, į ją malonu pažiūrėti, žinoma, riebėsnė ir sveikesnė, bet jūs išleiskite jas ten, jos negali savimi pasirūpinti. Jos mirs! Jas reikia prižiūrėti. Suprantate?

¹⁰¹ Ir štai kas nutiko šiandien, mes turime geriau apsirengusius krikščionis, didesnes bažnyčias ir daug išsilavinimo, daug teologijos, bet juos visą laiką reikia auklėti, turite žiūrėti pro jų akinius, arba jūs išvis nematote. Tai, ko mums reikia, tai grynakraujų krikščionių, gimusių po Viešpaties Jėzaus Krauju, kurie gyvena ne iš bažnyčios teologijos, bet iš Dievo Žodžio, iš bendravimo su Kristumi. Žodis ateina į tikintįjį, jo—jo dvasinis kūnas yra sustiprintas. Ne šiltnaminis kūdikis!

¹⁰² Šiandien vienas tarnautojas pasakė, girdėjau, kaip jis per laidą pasakojo, kad, kai jis atvyko į šalį, turėjo didelę problemą dėl sinusito, ir jie kalbėjo apie operaciją. Ir jie pasakė, kad ruošiasi padaryti *ta* ir *ana*, perpjauti jį ir išoperuoti, ir pašalinti dalį sinuso liaukų, dėl ko jo veidas būtų įdubęs, ir panašiai. Ir jis pasakė, kad gėrė vaistus saujomis. Atrodo, kad jam reikėjo išgerti gana daug tablečių. Bet kai jis atėjo pas gerą krikščionių gydytoją, gydytojas pasakė: „Pamirškime tabletes ir pamirškime operaciją, ir sustiprinkime kūną, kad jis galėtų pasipriešinti sinusitui“. Štai ir viskas!

¹⁰³ Kas nutiko, kad žmonės nebegyvena taip ilgai kaip anksčiau? Mes turime švirkštis nuo *to* ir nuo *ano*, apipurkšti save įvairiausiais vaistais. Ką tai duoda? Nuo jų tampame suglebę, stori, silpni, niekam tikę. Kai žmogus seniau... Na, mes viskam alergiški. Dabar jie kenčia nuo alergijos ir viso kito.

¹⁰⁴ Aš stovėjau Afrikoje, negalėjau pasiskiepyti nuo maliarijos. Bet jei maliarinis uodas atsitiktinai nutūptų ant mano rankos, aš susirgčiau maliarija. Jie nedūzgia ir jūs vargiai žinote. Jie nutūpia, jie tiesiog atsitiktinai nutūpia, štai taip ir jūs tai turite. Jei gyvensite, jūs turėsite ją penkiolika metų. Ir tuomet kartais jūs mirštate su ja. Ir ten buvo tie vietiniai savo trobelėse, su uodais ant kojų, jie buvo nuogi. Uodai geldavo jiems, maliariniai

uodai, ir tai jiems netrukdė. Kodėl? Jie turėjo imunitetą. Jie turėjo Dievo duotą skiepa.

¹⁰⁵ Ir štai kas šiandien nutiko žmonėms. Štai kas nutiko bažnyčiai. Mes turime tiek daug vaikiškų injekcijų ir žmogaus sukurtos teologijos, kol esame apipurkšti. Tai, ko mums reikia - tai Dievo skiepo Viešpaties Dievo Žodžiu. Žmogus kasdien gyvens tokiu Maistu, kad sustiprintų savo sielą, pasiskiepydamas nuo dvasinių ligų, kurios plūsta ir siaučia visoje šalyje. Turiu daug užsirašęs apie tai, bet aš turėsiu sustoti.

¹⁰⁶ Dabar, sustiprinti, pasiruošti skiepams. Taigi, mes tuo gyvename, mūsų—mūsų kūnai turi tai turėti. Ir, jeigu ne, tuomet mes būsimė imlūs visokioms ligoms. Ir Dievo Žodis, kaip mes tikime Juo ir priimame Jį per komuniją: „Viešpatie, Tavo Žodis yra Tiesa“.

¹⁰⁷ „Mano bažnyčia sako, kad jums nereikia gimti iš naujo. Jie sako: ‚Rankos paspaudimas yra gimimas iš naujo‘. Jie sako: ‚Apšlakstymas‘. Jie sako visus šiuos kitus dalykus: ‚Štai ir viskas, Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia‘“. Bet Biblijoje pasakyta, kad buvo pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu. Suprantate? Dabar, tęskite šias dirbtines injekcijas, jeigu jūs to norite, jūs padarysite save dirbtiniu krikščioniu. Suprantate? Jūs nenorite to.

¹⁰⁸ Jūs negalite turėti Gyvenimo, vien tik per Kristų. Ir dabar, ką daro Jo Žodis? Jis sustiprina mūsų dvasinį kūną, daro stiprų, kai mes bendraujame su Juo, kad galėtume pasipriešinti šėtonui.

¹⁰⁹ Jūs klausiate: „Broli Branhamai, ką jūs sakote: ‚bendraujant Jo Žodyje?‘“

¹¹⁰ Taip, Jis yra Žodis. „Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“. Ir mes turime valgyti Jo kūną. Tuomet Jo kūnas yra Jo Žodis, nes Jis yra Žodis. Ir Jis pasakė, Švento Jono 15: „Jeigu jūs pasiliecate Manyje, ir Mano komunija, Mano Žodis pasilieka jūmyse, tuomet galite prašyti, ko norite, ir tai bus jums duota“. Štai taip. Tai tiesa. Suprantate, prašykite, ko norite!

¹¹¹ Ką jūs darote? Jūs stiprinatė savo kūną, kad pasiskiepytumėte nuo...Kažkas ateina ir sako: „O, mūsų bažnyčia netiki šūkavimais“. Suprantate, jūs esate sustiprintas. Ką? Jūs savyje turite komuniją, Žodį. Ir jūs esate paskiepytas nuo to. Jei atsiranda virtinė nesąmonių, kas tai? Tame nėra Žodžio, tuomet jūs esate tikras, kad tai neteisinga. Man nerūpi, kaip tai atrodo tikra, jei tai ne Žodis, palikite tai ramybėje. Teisingai, palikite tai ramybėje. Man nesvarbu, ką tai daro, tai turi sutikti su Žodžiu!

¹¹² Maldoje, kai citavau ten stovintį Michėją, pažvelkite, tai atrodė tikrai teisingai, kol ten buvo Izraelis, ir tas žemės lopinėlis priklausė jiems. Atėję tie svetimšaliai atėmė iš jų žemę ir pasistatė savo namus, ir jie užėmė dalį žemės, kurią Dievas jiems davė. Taigi atrodė, kad tie keturi šimtai hebrajų pranašų buvo

teisūs. Bet, žinote, kažkas buvo dvasingo apie Juozapatą, jis pasakė: „Ar jūs neturite dar vieno?“

113 Pasakė: „Aš turiu dar vieną, bet, - pasakė, - aš jo nekenčiu. Vienintelis dalykas, kurį jis daro, tai pranašauja blogi“.

Pasakė: „Atveskite jį ir išklauskime jo“.

114 Jis priėjo ir tarė: „Eikite, eikite ten, bet aš mačiau Izraelį išsklaidytą kaip avis, neturinčias ganytojo“. Ir tuomet jis papasakojo savo regėjimą.

115 Dabar, kas teisus? Atrodė, kad tie keturi šimtai buvo teisūs. Keturi šimtai gerai apmokytų vyrų sakė: „Eikite, Viešpats su jumis“. Ir net Sedekijas turėjo—turėjo . . . Sedekijas pasidarė du didelius geležinius ragus. Jis pasakė: „Šitais tu išstumsi ateivius iš šalies“. Jis buvo tikras, kad buvo teisus. Jis žinojo, kad buvo teisus. Bet, suprantate, jis klydo.

116 Ir čia, Michėjas, vienas prieš keturis šimtus, ir jis pasakė: „Jeigu jūs eisite, Izraelis bus išsklaidytas, be ganytojo“.

117 O kiti pasakė: „Eikite, Viešpats su jumis!“ Taigi, iš esmės jie buvo teisūs, ta vieta priklausė Izraeliui. Bet Viešpaties Žodis pasmerkė Ahabą, taigi kaip Dievas galėjo palaiminti tai, ką Jis pasmerkė?

118 Tai ir šiandien. Suprantate? Komunijos Žodis buvo Michėjuje. Taigi, jeigu jūs bendraujate su Dievu, priimdami tikrą komuniją, ir dvasia jumyse nesutinka su šiuo Žodžiu, jūs bendraujate ne su Dievu, jūs bendraujate su demonais. Ir jie taip pamėgdžioja! Biblijoje pasakyta: „Paskutinėmis dienomis jie beveik apgautų pačius Išrinktuosius, jei būtų įmanoma. Tačiau dangūs ir žemė praeis, bet Mano Žodis nepraeis“. Ir jeigu . . . Paulius pasakė, Galatams 1:8: „Jeigu angelas iš dangaus pamokslautų kitokią evangeliją, nei Ši, kurią jūs jau girdėjote tebūnie jis prakeiktas“. Netgi angelas! Ankstyvojoje bažnyčioje, kai tie vyrai, kaip Šventas Martynas, Irenėjus, tie dievobaimingi vyrai, kai šėtonas pasirodydavo kaip šviesos angelas. Bet, stebėkite, jis bus šiek tiek nukrypęs nuo Žodžio.

119 Jis pasirodė Ievai kaip šviesos angelas, pasakė jai: „Žinoma, Viešpats pasakė *tai* ir Viešpats pasakė *tai*“, bet pačioje pabaigoje jis nesutiko su Dievu. Būtent taip šiandien daro netikra komunija. Ką žmonės galvoja, kad jie meldžiasi Dievui, o nepaklūsta Žodžiui, tai netikra komunija.

120 „Jeigu jūs pasiliksime Manyje, ir Mano Žodis jumyse, tuomet prašykite, ko tik norite, - suprantate, - ir tai bus padaryta“. Taigi, tai tiesiog negali vieną kartą veikti, o kitą kartą nebeveikti. „Jūs pasiliekaite Manyje, Mano Žodis pasilieka jumyse“, tai yra, pasiliekaite ten. *Pasilikti* reiškia „ilsėtis ten, pasilikti tiesiog ten“. Taip, tai—tai skiepai nuo nuodėmingų ligų.

121 Dabar, prieš mums einant prie Komunijos stalo, aš norėčiau užbaigti šiuo vienu žodžiu. Viešpaties Kraujas ir Kūnas,

sumaišyti su tikėjimu, tai yra Kraujas ir Kūnas, tai yra Dvasia ir Žodis, sumaišyti su tikėjimu, prilygsta Amžinam Gyvenimui. „Kas valgo Mano Kūną ir geria Mano Kraują, turi Amžinąjį Gyvenimą, ir Aš prikelsiu jį paskutinę dieną“. Štai taip. Kas tai? Viešpaties komunija. Žodis ir Dvasia, ši Gyvybė yra Kraujyje, Žodis ir Dvasia prilygsta Amžinam Gyvenimui, per tikėjamą Viešpačiu.

¹²² Tai mano malda, kai matau artėjančią pabaigą ir matau, kad bet kurią minutę gali kas nors nutikti, ir žinau, kad mes esame netoli nuo Viešpaties Atėjimo:

Viešpatie, tuomet Viešpaties Jėzaus, Dievo Sūnaus Vardu, leisk man paimti Žodį, Kalaviją, mojuoti Juo, kiek tik turiu tikėjimo ir prasiskinti kelią pro visas demonų jėgas, kol aš matysiu Jėzų, bendraudamas Jo Žodyje.

¹²³ Bendraujant su Jo Žodžiu. „Jeigu jūs pasiliekate Manyje, ir Mano Žodis jumyse, tuomet prašykite Manęs, ko jūs norite, ir tai bus jums padaryta“. Kaip nuostabu! Tai tikra komunija su Žodžiu ir Dvasia, mojuojant Jį kartu su tikėjimu: „Prašykite, ko norite, ir tai bus jums padaryta“. Pasimelskime.

¹²⁴ Maloningas ir didingas Šventasis Tėve, Dieve, didis AŠ ESU, El Šadai, Abrahamui. O Dieve, kaip ši didinga Viešpaties Komunija prilygsta Amžinam Gyvenimui, ir kaip Ji paskiepija nuo puikybės, kaip Ji paskiepija nuo netikėjimo, kaip Ji paskiepija nuo pasaulio nuodėmės! Tai komunija, su Dieviška meile mūsų Dangiškajam Tėvui. Ir per Jėzaus Kristaus teisumą mes turime priėjamą prie šio stalo. Ir mes meldžiame, Viešpatie, kad šį vakarą Tu suteiktum šį priėmimą kiekvienam iš mūsų, Dvasioje. Atleisk mums. Ir mes norime, kad mūsų dvasinis kūnas augtų. Mums nerūpi prisijungimas prie kokios nors bažnyčios ar denominacijos. Mes norime sustiprinti dvasinį kūną, būti paskiepytais nuo nuodėmės, kol daugiau nebeliks noro daryti tai, kas neteisinga ir kur Šventoji Dvasia gali paimti Savo Žodį ir ištarti Jį per mūsų lūpas tiesiog taip naujai, kaip Jis buvo ištartas tą dieną, nes Tai ta pati Dvasia, kuri buvo Viešpatyje Jėzuje. Aš meldžiu, Tėve, kad Tu suteiktum tai mums.

¹²⁵ Valandos eina į pabaigą. Tiesiog mes nežinome, kada bus išgelbėtas paskutinis. Bet aš meldžiu šį vakarą, Viešpatie, jei čia yra tie, kurie nepažįsta Tave kaip savo Gelbėtojo, te jie suranda Tave šį vakarą, kai jie ateis šiam vandens krikštui, kaip atminimas, išpažįstant šiam tikinčiųjų kūnui, jog jie tiki šia istorija, kad Jėzus iš Nazareto gimė iš Mergeles Marijos, buvo nužudytas, nukryžiuotas Poncijaus Piloto ir trečią dieną buvo Dievo prikeltas, ir šį vakarą sėdi Jo Didenybės dešinėje, amžinai gyvas, kad užtartų.

¹²⁶ Suteik, Viešpatie, kad tas pats asmuo, pakludamas Biblijos įsakymams: „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų, ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu, kad būtų atleistos jūsų nuodėmės.

Nes nėra kito vardo po Dangumi, duoto žmonėms, kuriuo jūs galėtumėte būti išgelbėti“. O Dieve, tegul žmonės pamato to nuoširdumą ir tvirtą Žodį: „Nėra kito vardo vardo po Dangumi, duoto žmonėms, kuriuo jūs galėtumėte būti būti išgelbėti, kaip tik Jėzaus Kristaus Vardas“. Todėl, apaštalas pasakė: „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu, nuodėmių atleidimui, ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną. Nes pažadas yra visiems laikams, kiek Viešpats mūsų Dievas pašauks“. Suteik, Viešpatie, kad šį vakarą būtų daug pašauktųjų.

¹²⁷ Mūsų Viešpats taip pat yra pasakęs: „Niekas negali ateiti pas Mane, jei Mano Tėvas nepritrauks jo, ir visi, kuriuos Tėvas Man davė, ateis pas Mane. Mano avys girdi Mano Balsą“. Nepažįstamas, ir jei kalba nepažįstamas, balsas, kuris ne pagal Raštą, avis greitai tai atpažins. O Dieve! Ir jeigu tai yra Tavo Balsas, Biblijos, kas Joje sakoma, kiekviena avis išgirs Jį, nes Tai yra avių Maistas. Jos priėmė komuniją. Jos žino, koku Maistu maitina Tėvas. „Žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu Žodžiu, išeinančiu iš Dievo lūpų“. Suteik, Viešpatie, kad daugelis pamatytų ir suprastų, ir ateitų šį vakarą pas Tave.

¹²⁸ Tie, kurie neturi Šventosios Dvasios, te jie neatideda to kitai valandai. Kitą valandą gali būti per vėlu. Jų galbūt čia nebebus.

¹²⁹ Ir, Tėve, kai mes dabar susirinkome prie stalo, kad priimti tai, kaip Tavo sudaužyto kūno simbolį, mes meldžiame, jeigu mūsų tarpe yra nuodėmė, Viešpatie, atleisk mums. Tu pasakei: „Kai jūs susirenkate kartu, melskitės vienas už kitą“. Dieve, jeigu kur nors šiame susirinkime yra nuodėmė, aš meldžiu, kad Jėzaus Kristaus Kraujas atskirtų tą vyrą nuo jo nuodėmės, ar tą moterį, vaikina ar merginą. Ir, Tėve, aš meldžiu už save, kad Tu atskirtum mane nuo visų abejonių, nuo bet kokios nuodėmės, nuo bet kokio netikėjimo, visko, kas . . . Mes žinome, kad netikėjimas yra nuodėmė. Tai vienintelė nuodėmė. „Tas, kuris netiki, jau yra pasmerktas“. Ir vienintelė čia esanti nuodėmė - netikėjimas Dievo Žodžiu. Ir, Tėve, jei manyje yra koks nors netikėjimas, atleisk man, O Dieve, o jo yra daug, ir aš meldžiu, kad Tu man atleistum. Atleisk mano susirinkimui, kurį Tu man davei šį vakarą, ir pamaitinai juos Žodžiu. Suteik tai.

¹³⁰ Ir priimdami tai, kaip paminėjimą Jo sudaužyto kūno, To, Kuris prisikėlė iš mirusių ir amžinai gyvas tarp mūsų, te mes priimsime komuniją iš Jo, Viešpatie, Šventosios Dvasios bendravimą. Suteik tai, Tėve. Mes prašome Jėzaus Vardu. Amen.

¹³¹ Taigi, jums, kurie turite išvykti ir negalite pasilikti maždaug penkiolikai minučių, kunijos tarnavimui . . . Mūsų nedaug, ir mes priimsime komuniją. Tai nėra uždara komunija. Tai skirta absoliučiai kiekvienam tikinčiam krikščioniui. Dievas nenubrėžė linijos tarp baptistų, metodistų ir taip toliau. Mes

visi, viena Dvasia, pakrikštyti į vieną Kūną, ir mes esame Dievo Karalystės bendrapiliečiai. Ir jeigu tarp mūsų yra kas nors iš atvykusiųjų, aš čia būnu ne taip dažnai ir nežinau, kas yra nariai, o kas ne. Atminkite, nesvarbu, kokiai bažnyčiai jūs priklausote, tai nieko bendro su tuo neturi. Bet kuriuo atveju, yra tik viena Bažnyčia, ir jūs į ją ne įstojate – jūs gimstate Joje. Teisingai. Ir jūs esate gimę šioje Dievo Bažnyčioje. Ir mes meldžiame, kad ši vakarą jūs priimtumėte Kristų, bendrautumėte su Juo, kai mes prisimename Jo suniokotą kūną, ir visa tai, ką mes priimame, iš Paschos, ir te Dievas apšlaksto Krauju mūsų širdis ir sąžinę.

¹³² Dabar, jie atneš komuniją, ir mes dabar perskaitysimė iš Pirmo Korintiečiams 12-o skyriaus. Ir iškart po to mes ruošiamės priimti komuniją, ir mes tikimės, kad Dievas gausiai jus palaimins. Tuomet iš kart, kai mes tai perskaitysimė, ar tiesiog prieš mums tai skaitant, jeigu jums reikia išeiti, na, jūs galite laisvai išeiti. Ir tuomet vėl būkite su mumis trečiadienio vakarą, sekmadienio rytą ir sekmadienio vakarą. Jeigu jūs galite pasilikti ir priimti su mumis komuniją, mes būsime labai laimingi, jei tai padarysite. Tuomet iš karto po to bus, Viešpačiui... bus krikšto tarnavimas, kuris bus maždaug po penkiolikos minučių ar manau, daugiausia po dvidešimties, Pirmas Korintiečiams, 11-as skyrius, 23-ia eilutė.

... aš gavau iš Viešpaties tai, ką aš taip pat jums ir perdaviau, Kad Viešpats Jėzus tą naktį... kurią buvo išduotas, paėmė duoną

ir padėkojęs ją sulaužė... ir tarė: „Imkite ir valgykite: tai yra mano kūnas, kuris yra už jus laužomas; tai darykite mano atminimui.

Tokiu pat būdu, pavakarieniavęs jis paėmė ir taurę, sakydamas: „Ši taurė yra naujas testamentas mano kraujuje - tai darykite tiek kartu, kiek ją gersite, mano atminimui.

Nes kiek kartu jūs valgote šią duoną ir geriate šią taurę, jūs skelbiate Viešpaties mirtį, kol jis ateis“.

Todėl, kas nevertai valgys... nevertai valgys šia duoną ir gers šią Viešpaties taurę, bus kaltas Viešpaties kūnui ir kraujui.

Bet teištiria žmogus pats save ir tada tevalgo tos duonos ir tegeria iš tos taurės.

Nes kas valgo ir geria nevertai, Viešpaties kūno neišskirdami, tas valgo ir geria sau pasmerkimą.

Todėl tarp jūsų daug silpnų bei ligotų... ir daug užmigusių.

Jei mes patys save geistume, nebūtume teisiami.

Bet kai Viešpats mus teisia, tai ir sudraudžia, kad nebūtume pasmerkti kartu su pasauliu.

Todėl, mano broliai, kai jūs susirenkate valgyti, palaukite vieni kitų.

¹³³ Taigi, tik minutėlę tylios maldos, už kiekvieną iš mūsų, melskitės už mane, kol aš melsiuosi už jus. [Brolis Branhamas tyliai meldžiasi—Red.] . . . ? . . .

Suteik šiuos prašymus, Visagali Dieve. Atleisk mums mūsų nusizengimus, kaip ir mes atleidžiame tiems, kurie mums nusikalsta. To mes prašome Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

¹³⁴ Šie maži gabalėliai, tai košerinė duona, kepta be taukų, be prieskonių ir taip toliau, kuri simbolizuoja Viešpaties kūną. Jie nėra apvalūs, jie sulaužyti į gabalėlius. Todėl, kad tai reiškia Jo suniokotą kūną, kuris buvo sužalotas dėl mūsų. Ir tegul Dievas suteikia Savo palaiminimus kiekvienam, kuris tai valgys. Taigi, tai ne kūnas, tai tik simbolizuoja kūną. Aš neturiu jėgos, niekas kitas neturi, kad pagaminti iš tos duonos ką nors kitą. Vien tik Dievas. Ir tai, ką Jis mums pasakė - valgyti šią duoną ir gerti šią taurę vyno. Dabar palenkime savo galvas.

¹³⁵ Švenčiausias Dieve, Kurio tarnai mes esame, Jėzaus Kristaus Vardu pašventink šią duoną, kad ji būtų naudojama pagal paskirtį, kad priimdami ją mes prisimintume, jog mūsų Viešpats buvo nukryžiuotas; ir Jo kūnas, brangus ir šventas, dėl mūsų buvo sužalotas žaizdomis, erškėčiais ir vinimis, kad per Jo perdurtą kūną išėjusi Dvasia, suteiktų mums Amžiną Gyvenimą. Te mes, Viešpatie, kai mes valgome tai, leisk patirti tą malonę kelionėje, kaip Izraelis, būdamas keturiasdešimt metų dykumoje, ir tarp jų nebuvo nė vieno paliegusio. Tėve Dieve, suteik tai, nes mes meldžiame Tave, pašventink šią duoną, košerinę duoną, kad ji būtų panaudota pagal paskirtį. Jėzaus Vardu. Amen.

¹³⁶ Naujojo Testamento taurė - Kraujas. Aš pagalvojau apie šią dainą:

Nuo tada, kai tikėjimu pamačiau tą srovę
Tekančią Tavo žaizdomis,
Atperkanti meilė buvo mano gyvenimo tema,
Ir bus iki pat mano mirties.

¹³⁷ Kai aš matau tą kraują, vynuoges, vynuogių kraują, aš žinau, tai simbolizuoja Kraują, išsiliejusį iš Viešpaties Jėzaus kūno. Te kiekvienas, kuris priima tai, turės Amžiną Gyvenimą, te ligos pasitraukia iš jų kūnų, te nuovargis ir silpnumas, suspaudimas, te šėtonas (bet kokiam pavidale) palieka juos, kad jie turėtų daug jėgų, sveikatos ir Amžiną Gyvenimą, kad jų šviesa šviestų prieš šią nedorą ir svetimaujančią kartą, kurioje mes gyvename ir pašlovintų Dievą.

¹³⁸ Dangiškasis Tėve, mes pateikiame Tau vynmedžio vaisių. Jėzaus Kristaus Vardu, pašventink jį, kaip Tavo Sūnaus Jėzaus Kraujo simbolį, Jame mes turime: „Sužeistas už mūsų nusizengimus, Jo rėžiais mes buvome išgydyti“. Suteik,

Viešpatie, kad ta Gyvybė ateitų mums, Amžinas Gyvenimas didelėje gausybėje, kad mes galėtume geriau Tau tarnauti, turėtume jėgų ir sveikatos, kad galėtume keliauti iš vienos vietos į kitą, kur mes tikimės tarnauti Tau, kur tik Tu mus pašauksi. Suteik šiuos palaiminimus, Jėzaus Vardu, mes meldžiame. Amen

62-0204 Komunija
Branhamo Maldos Namai
Džefersonvilis, Indianos JAV

LITHUANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org